

Що таке істина? — Номер п'ять

Утішитель

Jeff Pippenger

2023-09-11

Пророча історія, розкрита в семи громах, визначає історію, у якій ми нині перебуваємо. Таємниця була прихована, доки не настала історія, яку вона представляла. Це час, коли Утішитель, Дух «істини», об'являє істину, яку Іван назвав Об'явленням Ісуса Христа, бо Ісус Христос є Істиною. Йдеться не просто про те, що слово «істина» виражає характер Бога. І це не просто відкриття для чудового мовознавця, що єврейське слово «істина» вживається такими глибокими способами по всьому Писанню. Але це також дивовижне чудо, яке, коли його зрозуміти, стає ключем до відкриття пророцтв книги Об'явлення і тим самим відкриває всю Біблію. Та воно тільки для тих, хто готовий бачити, чути й дотримуватися того, що там написано, бо час близький.

Щоб люди пізнали «істину» так, аби освятитися нею, потрібна присутність Святого Духа. Люди можуть інтелектуально розуміти слово «істина» і навіть захоплюватися його значущістю, але «істину» треба спожити. Її потрібно внутрішньо засвоїти й зробити частиною особистого досвіду, бо слово несе творчу силу Бога тим, хто прагне уподібнитися образу Христа. Одним із вихідних пунктів мого особистого дослідження єврейського слова, що перекладається як «істина», були гебраїсти, які також розглядають дивовижну природу слова «істина» та його вживання в Біблії. Але немає підстав вважати, що їхнє інтелектуальне розуміння слова «істина» привело їх до Христа.

Пророчна істина про те, що Слово потрібно споживати в присутності Святого Духа, перегукується з визначенням "олії", яке дає Сестра Вайт, у притчі про десять дів, а також з її описом двох класів дів, які чекають Жениха.

Символ здебільшого має більше ніж одне значення, і його слід визначати за контекстом, у якому цей символ вживається. Його не слід визначати ані за граматичним тлумаченням слова, яке дає фахівець, ані за історичним періодом, коли це слово було написано. Саме цих двох підходів ухопилися богослови адвентизму, щоб заперечити «істину». Символ визначається контекстом, у якому його вжито. У Дусі Пророцтва слово «олія» в притчі про десятьох дів означає принаймні кілька різних речей, залежно від контексту уривка, де зустрічається ця «олія». Чому одна група дів має олію, а інша — ні?

Є світ, що лежить у злі, в облуді та омані, у самій тіні смерті, — спить, спить. Хто відчуває боління душі, щоб розбудити їх? Який голос може до них долинути? Мій розум переноситься в майбутнє, коли буде дано знак: «Ось Жених іде; виходьте назустріч Йому». Але дехто зволікатиме придбати олію, щоб заправити свої світильники, і надто пізно вони зрозуміють, що характер, який символізує ця олія, не передається. Та олія — це праведність Христа. Вона символізує характер, а характер не передається. Ніхто не може здобути його для іншого. Кожен мусить сам набути для себе характер, очищений

від усякої плями гріха. Bible Echo, 4 травня 1896 року.

Нерозумні діви не мають рис характеру, необхідних, щоб успішно пройти через кризу, що невдовзі настане. Їм бракує праведності Христа. Але олія також є вісткою, і олія в притчі про десять дів в «останні дні» — це остання перестережна вістка, представлена в Об'явленні Ісуса Христа, яку слід чути, читати й дотримуватися.

Помазаники, що стоять при Господі всієї землі, мають становище, колись дане сатані як херувимові-охоронцеві. Через святих істот, що оточують Його престол, Господь підтримує постійний зв'язок із мешканцями землі. Золота олія символізує благодать, якою Бог забезпечує світильники віруючих, щоб вони не мерехтіли й не згасали. Якби не те, що ця свята олія зливається з небес через послання Божого Духа, сили зла мали б повний контроль над людьми.

Ми зневажаємо Бога, коли не приймаємо послань, які Він надсилає нам. Таким чином ми відкидаємо золотий єлей, який Він хотів би вилити в наші душі, щоб передати його тим, хто в темряві. Коли пролунає заклик: «Ось, Жених іде; виходьте назустріч Йому», ті, хто не прийняли святого елею, хто не плекали благодать Христа у своїх серцях, виявлять, подібно до нерозумних дів, що вони не готові зустріти свого Господа. У них самих немає сили здобути цей єлей, і їхнє життя зруйноване. Але якщо ми проситимемо Святого Духа Божого, якщо благатимемо, як Мойсей: «Покажи мені славу Твою», то любов Божа розіллється в наших серцях. Через золоті трубки золотий єлей буде переданий нам. «Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот». Приймаючи яскраві промені Сонця Праведності, Божі діти сяють як світила в світі. Review and Herald, 20 липня 1897 р.

«Єлей» — це остання вістка, яка, знову ж таки, є Одкровенням Ісуса Христа. В цьому уривку ті, хто бажає мати єлей, мають благати Бога, як робив Мойсей у печері Хорива. Але зауважте: якщо ми маємо «благати, як Мойсей», щоб Бог «показав» нам Свою «славу», то спершу мусимо просити про Святого Духа, Який є Утішителем. Якщо так зробимо, то через ангелів і дві золоті трубки ми отримаємо Христову праведність. Ми обманюємо себе, якщо думаємо, що можемо молитися й благати про Христів характер, як підказують традиції та звичаї Лаодикійського Адвентизму, і водночас відкидати вістку Одкровення Ісуса Христа. Його праведність передається нам через «послання Духа Божого», які передають два помазанці, що стоять перед Божим престолом. Коли ми відкидаємо Його вістку, ми відкидаємо Його праведність.

Тоді відповів я і сказав йому: Що це за дві маслини праворуч світильника і ліворуч від нього? І знову відповів я і сказав йому: Що це за дві маслинові гілки, що через дві золоті трубки виливають із себе золоту олію? А він відповів мені й сказав: Хіба ти не знаєш, що це? І я сказав: Ні, мій пане. Тоді він сказав: Це — двоє помазанців, що стоять перед Господом усієї землі. Захарія 4:11–14.

Двоє «помазанців, що стоять перед Господом усієї землі» також зображені як два свідки одинадцятого розділу Об'явлення.

"Щодо двох свідків пророк далі заявляє: 'Це дві оливи і два світильники, що стоять перед Богом землі.' 'Слово Твоє, — сказав псаломспівець, — світильник для моїх ніг і світло для моєї стежки.' Об'явлення 11:4; Псалом 119:105. Двоє свідків символізують Писання Старого й Нового Заповіту." Велика боротьба, 267.

Чи розглядаємо ми свідчення Захарії чи Івана про двох свідків, контекст обох свідчень — це процес спілкування, який є найпершою істиною, згаданою у зв'язку зі звісткою Об'явлення Ісуса Христа в першому розділі й першому вірші книги Об'явлення. Від Отця — до Сина, до ангелів, до пророка, до церкви. Процес, через який Христос промовляє до людства, є ключовим розумінням, яке Він прагне відкрити в остаточній попереджувальній звістці. Це відповідає наголосу у представленні ангельських звісток — першої та третьої.

Звістка першого ангела представлена Вільямом Міллером. Міллер володіє кількома пророчими рисами, які слід визнати. Він був «Батьком» руху, що у логіці Альфи й Омеги передбачає наявність сина. Він представляв рух, позначений назвою «мілерит», що є словом, яке означає різновид каменю. Через нього було впорядковано набір біблійних правил пророчого тлумачення. Ці правила стали важливою складовою передання звісток Божого Духа, які або відкидали, або приймали, залежно від того, чи покоління Міллера обирало зберігати свій безглуздий лаодикійський стан, чи ставати мудрими філадельфійцями. Як батько звістки першого ангела, він є прообразом руху, який проголосить звістку третього ангела, і розуміння цієї звістки цим рухом буде спрямоване особливим набором біблійних правил пророчого тлумачення, що утверджують звістку третього ангела так само надійно, як Міллера було використано для утвердження звістки першого ангела. Бог ніколи не змінюється, Ісус Христос учора, сьогодні й навіки Той Самий.

Не помиляйтеся, мої улюблені брати. Усяке добре давання і всякий досконалий дар походить згори і сходить від Отця світил, у Якого немає зміни ані тіні переміни. Він з власної волі породив нас словом істини, щоб ми були певним начатком Його створіння. Якова 1:16–18.

Як на початку, так і в кінці адвентизму, послання Духа Божого, які символізує елей, передаються через двох свідків. На початку, у часи міллеритів, двома свідками були Старий і Новий Заповіти, а наприкінці — Біблія і Дух Пророцтва. Ось чому Іван, який найповніше ілюструє кінець Божого народу в останні дні слідчого суду, перебував на острові Патмос.

Я, Іван, який також є вашим братом і співучасником у скорботі, у царстві та терпінні Ісуса Христа, перебував на острові, що зветься Патмос, через Слово Боже і свідчення Ісуса Христа. Об'явлення 1:9.

Пророчий контекст Патмоса вказує на те, що Івана переслідують. Його переслідували за те, що він отримував послання від Духа Божого, які засвідчують Об'явлення Ісуса Христа через Біблію та Дух пророцтва.

Переслідування Божого народу «останніх днів» також представлено в одинадцятому розділі Об'явлення, де двох свідків убивають на вулицях, і всі святкують їхню смерть. В

одинадцятomu розділі тими двома свідками є Ілля та Мойсей. Вони свідчили три з половиною роки, а потім були вбиті, але згодом воскресли.

Усі пророки говорять про останні дні більше, ніж про власну історію, тому, якщо взагалі є книга, що говорить про останні дні, то це книга Об'явлення, де всі книги Біблії сходяться і завершуються. Отже, в останні дні має бути «вістка», яку вб'ють, а потім вона воскресне. Одинадцятий розділ Об'явлення ілюстрував історію Французької революції, але ще безпосередніше він ілюструє напад на вістку третього ангела в останні дні. Вістка і рух, прообразом яких були вістка й рух Міллера, зазнали того нападу й померли 18 липня 2020 року. Згідно з одинадцятим розділом Об'явлення, той напад мав бути здійснений звіром, що піднявся з безодні.

І коли вони закінчать своє свідчення, звір, що виходить із безодні, поведе проти них війну, переможе їх і вб'є їх. І трупи їхні лежатимуть на вулиці великого міста, яке духовно зветься Содом і Єгипет, де і Господь наш був розп'ятий. Об'явлення 11:8, 9.

Сестра Вайт повідомляє нам, що «безодня» є новим проявом сатанинської сили.

"«Коли вони закінчать [закінчують] своє свідчення». Період, коли два свідки мали пророкувати, зодягнені у волосяницю, закінчився 1798 року. Коли вони наближалися до завершення своєї праці в потайності, проти них мала бути розв'язана війна силою, що зображена як «звір, що виходить із безодні». У багатьох країнах Європи владні сили, які правили в Церкві та державі, протягом століть перебували під контролем Сатани через посередництво папства. Але тут показано новий прояв сатанинської сили." Велика боротьба, 268.

У книзі Об'явлення окреслено три сили, що виходять із безодні. Першою згадано іслам (дев'ятий розділ, другий вірш), другою — атеїзм Французької революції (одинадцятий розділ, восьмий вірш), а третьою — сучасний Рим (сімнадцятий розділ, восьмий вірш). «Новий прояв» в останні дні, який не лише атакуватиме рух, прообразом якого є мілеритський рух, але також атакуватиме світ, — це фальшиве пробудження фальшивого «Опівнічного крику», відоме як «вокізм». Вокізм являє собою «новий прояв сатанинської сили», який підтримується нинішнім єзуїтським антихристом і просувається через купців, політичних лідерів Організації Об'єднаних Націй, ліберальних представників у впалих церквах протестантизму в Сполучених Штатах, а також Демократичну партію разом із республіканцями RINO, які або просувають, або дозволяють просування всіх варіацій девіантних стилів життя гомосексуальної спільноти, яку в одинадцятomu розділі названо «Содомом». Ці три сили ведуть світ до Армагеддону, і їх також представляє «Єгипет», символ атеїзму та світськості. У контексті анархії Французької революції — ще одного елемента цих трьох сил, які становлять те, що сестра Вайт називає «злим союзом», — вони або безпосередньо просувають, або дозволяють поширення вокізму. Вокізм — сатанинська підробка пробудження десяти дів. Нам ще є що обговорити в цьому руслі, але спершу нам потрібно розглянути наслідки вуличного вбивства, скоєного 18 липня 2020 року.

І ще, шановний читачу, прошу зрозуміти, що я не підтримую Республіканську партію. Я не маю довіри до жодної політичної сили. Я лише вказую на пророчі закономірності, що існують у Сполучених Штатах, Організації Об'єднаних Націй та Папстві. Ці закономірності ми розглянемо докладніше, коли почнемо безпосередньо розглядати два роги, що йдуть паралельно один одному від 1798 року аж до недільного закону.

Сатанинський вокізм, що являє собою фальшивий Опівнічний Крик, передує справжньому Опівнічному Крику, і ще до часу істинного Опівнічного Крику ті, кого було вбито на вулицях, зрештою стануть або нерозумними, або мудрими дівами. Період, коли відбувається зв'язування наших характерів у сніп, призначений для вогню знищення, або у сніп для небесної житниці, вже настав.

Сестра Уайт зазначає, що в час зволікання нерозумні діви в історії мілеритів реагували на випробувальне розчарування інакше, ніж мудрі діви, що вказує на те, що до часу зволікання їхні характери вже були усталені. Але свідчення пророка Єремії навчає нас, що ми можемо обрати повернутися до Бога, і Він не лише повернеться до нас, але й зробить нас укріпленою мідною стіною проти нечестивих і лютих, коли в наступній кризі Він використовуватиме нас як Свої уста. Саме в той пророчий момент Ісус обіцяє втішити нас. Ось у чому значення чотирьох розділів Євангелія від Івана, які стосуються нашої теперішньої історії.

Слей — це Святий Дух, це характер, а також послання Духа Божого. Дух Божий — «Утішитель». Бо так полюбив Бог світ, що віддав Свого Єдинородного Сина, і як Ісус пожертвував Своїм божественним єством, щоб добровільно прийняти людську природу, яку Він створив, як частину Себе на вічність, так само й Святий Дух, який дарується в цей період часу, перебуватиме з нами повіки.

Якщо любите Мене, зберігайте Мої заповіді. І Я попрошу Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб Він повіки перебував із вами, — Духа істини, якого світ прийняти не може, бо не бачить Його й не знає Його; а ви знаєте Його, бо Він перебуває з вами й буде у вас. Не залишу вас сиротами: прийду до вас. Івана 14:15–18.

Ця жертва Духа, який обирає перебувати з людьми навіки, є паралельною жертві інших двох Осіб небесної Трійці. Можливо, не менш значущим, ніж жертва Духа в Його готовності жити в кожному з викуплених навіки, є те, що прихід «Утішителя» в цій конкретній історії вказує на те, коли Божий народ запечатаний навіки.

І не засмучуйте Святого Духа Божого, яким ви запечатані на день викуплення. Ефесеям 4:30.

В історії, де обітниця про Утішителя звершується досконало, тобто в історії ста сорока чотирьох тисяч, Дух буде "перебувати" в нас "повіки". Кожен християнин, який відповів вимогам Євангелії, одержав Святого Духа і тому був "запечатаний до дня викуплення", але те запечатання лише вказує наперед на час, коли сто сорок чотири тисячі мають бути запечатані у цей теперішній період історії. В Посланні до Ефесян ті, що запечатані до дня викуплення, протиставляються тим, хто "засмучує" "Святого Духа". Вони засмучують

Святого Духа, відмовляючись приймати послання Божого Духа, і тим самим відкидають золотий слей. Коли Христос обіцяє послати нам "Утішителя", "Духа істини", у цей період розчарування, Він обіцяє покласти на нас Свою печать, а Його печать означає дотримання Його заповідей, зокрема заповіді про суботу, день, коли Іван отримав Об'явлення, і яка є питанням, що невдовзі постане перед світом.

Запечатання мудрих дів здійснюється перед випробуванням недільного закону, бо саме там виявляться характери і мудрих, і нерозумних, а характер ніколи не формується під час кризи, він лише виявляється. Запечатання означає, серед іншого, перетворення від мислення лаодикійця до мислення філадельфійця. Проблема в тому, що для здійснення цієї трансформації першим випробуванням для кожного з нас є широко усвідомити, що дотепер ми були лаодикійцями, адже як лаодикійці наша основна духовна настанова полягає в тому, що все гаразд, тоді як насправді все зовсім не гаразд. Цю настанову потрібно відкинути, це одна з мерзенних речей, які слід відокремити від дорогоцінного.

"Щойно народ Божий буде запечатаний на своїх чолах — це не якась видима печать чи знак, а утвердження в істині, і розумово, і духовно, так що їх уже не можна похитнути, — щойно Божий народ буде запечатаний і приготований до потрясіння, воно настане. Справді, воно вже почалося; суди Божі тепер на землі, щоб попередити нас, аби ми знали, що гряде." Біблійний коментар Адвентистів сьомого дня, том 4, 1161.

«Утішитель», якого Ісус обіцяє Своім учням, що у час розчарування їх утішає, провадить Його народ до всієї істини, і саме через «утвердження в істині» ми одержуємо печать. «Істина», в якій Божий народ має утвердитися в цей час, — це та «істина», що розпечатується безпосередньо перед закінченням випробувального часу, бо «час близько». Ця істина — це структура прихованої історії семи громів, і ця прихована історія визначає ту історію, в якій відкривається Одкровення Ісуса Христа. Прихована історія семи громів здійсниться саме в той час, коли «істина», представлена як прихована історія, буде розпечатана. Розпечатання «істини» і є тим, що запечатує тих, хто приймає вістку, яка раніше була запечатана.

Божий народ завчасно отримує печать на чолах — перед потрясінням розгніваних народів, яке станеться під час запровадження недільного закону і розпочне національну руїну. Об'явлення Ісуса Христа — це «слова пророцтва» книги Об'явлення, які вже не слід запечатувати, бо час близький. Це істина, яку тепер слід читати, слухати і, що найважливіше, додержуватися, якщо ми хочемо бути благословенні.

Юда, не Іскаріот, каже Йому: Господи, як це, що Ти явиш Себе нам, а не світові? Ісус відповів і сказав йому: Якщо хто любить Мене, збереже Мої слова; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього й оселю в нього вчинимо. Хто ж Мене не любить, не береже Моїх слів; і слово, яке ви чуєте, не Моє, але Отця, що послав Мене. Це Я говорив вам, перебуваючи ще з вами. А Утішитель, Дух Святий, якого Отець пошле в ім'я Моє, Він навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я сказав вам. Івана 14:22–26.

Для тих, хто тримається послання, що розкривається, обітниця така: Утішитель «навчить» нас «усього», «усього, що» Ісус сказав «вам». Це обітниця, яка справдилася для учнів з Емауса, а потім — для одинадцяти учнів. Коли Христос забрав свою руку з «стриманих» очей емауських учнів і потому «відкрив» «розуміння» одинадцяти, щоб вони могли повністю «зрозуміти Писання», Він записував обітницю для тих, хто житиме в «останні дні», хто повернеться після свого розчарування, покається у своєму лаодикійському стані та прийме «істину». «Утішитель» в «останні дні» «приведе на пам'ять» нам «усе», навчаючи нас «усього». Не менш важливо, ніж повернення в пам'ять істин минулого, коли Він навчає нас усього, — Він також «покаже нам те, що має статися».

Та Я кажу вам правду: краще для вас, щоб Я пішов; бо коли Я не піду, Утішитель не прийде до вас; а коли Я піду, то пошлю Його до вас. А коли Він прийде, Він викриє світ про гріх, і про праведність, і про суд: про гріх, бо не вірують у Мене; про праведність, бо Я йду до Отця Мого, і вже не побачите Мене; про суд, бо князь цього світу засуджений. Ще багато маю сказати вам, але тепер ви не можете їх знести. Коли ж прийде Він, Дух істини, Він попроведить вас до всієї правди, бо не від Себе Він казатиме, а що тільки почує, те й казатиме, і майбутнє сповістить вам. Він прославить Мене, бо від Мого візьме і сповістить вам. Івана 16:7-14.

У цей час Утішитель "поведе" нас в "істину", "навчить нас усього", включно з "майбутніми речами", бо в цей час Ісус усе ще має "багато чого сказати" нам. Ці речі, чи то речі з нашої "пам'яті", "майбутні речі" чи численні "речі", які він "ще" має сказати нам, є тим, що запечатує нас для прийдешньої кризи. Так і відбувається, бо його істина являє його творчу силу. Він запечатує нас заздалегідь перед прийдешньою кризою, бо Він має намір, щоб ми були попереджені про найбільший період переслідування проти Його народу, який коли-небудь мав місце в священній історії. Це переслідування конкретно вказує на те, що слова й вчинки, які ми робили в минулому, будуть згадані й використані проти нас, так само як слова Христа були перекручені проти нього. Проте ми маємо представити послання як свідчення проти їхнього бунту, як це представлено Єзекіїлем і Христом.

Пам'ятайте слово, яке я сказав вам: слуга не більший за свого пана. Якщо вони переслідували мене, то й вас переслідуватимуть; якщо вони берегли моє слово, то й ваше слово берегтимуть. Та все це вони чинитимуть вам заради мого імені, бо не знають того, хто послав мене. Якби я не прийшов і не говорив до них, вони не мали б гріха; але тепер вони не мають виправдання за свій гріх. Хто ненавидить мене, ненавидить і мого Отця. Якби я не зробив між ними діл, яких не робив ніхто інший, вони не мали б гріха; але тепер вони бачили і зненавиділи і мене, і мого Отця. Але це сталося, щоб збулося слово, написане в їхньому законі: Вони зненавиділи мене без причини. Коли ж прийде Утішитель, якого я пошлю вам від Отця, тобто Дух істини, який походить від Отця, він засвідчить про мене. Івана 15:20–26.

«Дух істини», який є «Утішителем», «свідчитиме про» Христа, який є «істиною». А «істина» є Альфа й Омега, перший і останній, початок і кінець. Прихована історія семи громів, що нині розкривається, є звісткою про запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Після 18 липня

2020 року Єремія подає приклад того, як ми можемо обрати повернутися до Того, Хто першим полюбив нас. Здійснюючи цю працю повернення, ми несемо відповідальність за відокремлення дорогоцінного від нікчемного. Якщо ми звершуватимемо наше спасіння зі страхом і тремтінням і виконаємо цю працю, ми будемо запечатані й негайно увійдемо в найбільшу кризу в історії землі. Ми також матимемо привілей пережити ту історію, яку пророки, царі та праведники бажали побачити.

Ті, хто візьмуться за ту працю і повернуться, «ходитимуть у світлі, що виходить від Божого престолу», і «за допомогою ангелів буде постійне спілкування між небом і землею», що є процесом спілкування, описаним у першому вірші книги Об'явлення.

Не всі в цьому світі стали на бік ворога проти Бога. Не всі стали невірними. Є небагато вірних Богів; бо Іван пише: «Ось ті, що дотримуються заповідей Божих і віри Ісуса». Об'явлення 14:12. Незабаром запекла битва розгорнеться між тими, хто служить Богам, і тими, хто Йому не служить. Незабаром усе, що може бути похитане, буде похитане, щоб залишилося те, що не може бути похитане.

Сатана — старанний дослідник Біблії. Він знає, що його час короткий, і на кожному кроці намагається перешкоджати ділу Господа на цій землі. Неможливо передати уявлення про досвід Божого народу, який житиме на землі, коли зіллється воедино небесна слава і повторення переслідувань минулого. Вони ходитимуть у світлі, що виходить від Божого престолу. Через ангелів буде постійний зв'язок між небом і землею. А сатана, оточений злими ангелами і видаючи себе за Бога, творитиме всілякі чудеса, щоб, якщо можливо, звести навіть обраних. Народ Божий не знайде безпеки в творенні чудес, бо сатана підроблятиме ті чудеса, які будуть звершені. Випробуваний і перевірений Богом народ знайде свою силу в знаменні, про яке сказано у Виході 31:12–18. Вони мають стояти на живому слові: «Написано». Це єдина основа, на якій вони можуть стояти непохитно. Ті, хто порушив свій заповіт із Богом, того дня будуть без Бога і без надії.

Поклонники Бога особливо вирізнятимуться дотриманням четвертої заповіді, оскільки це є знак Божої творчої сили і свідчення Його права на людську шану та поклоніння. Нечестиві вирізнятимуться своїми зусиллями зруйнувати пам'ятний знак Творця і звеличити установлення Риму. У підсумку цієї боротьби все християнство буде поділене на дві великі групи: тих, хто додержується заповідей Божих і віри Ісуса, і тих, хто поклоняється звірові та його образу і приймає його знак. Хоч церква і держава об'єднують свою владу, щоб примусити всіх — «малих і великих, багатих і бідних, вільних і рабів» — прийняти знак звіра, однак Божий народ його не прийме. Об'явлення 13:16. Пророк із Патмоса бачить «тих, хто здобув перемогу над звіром, і над його образом, і над його знаком, і над числом його імені, що стоять на скляному морі, маючи арфи Божі», і які співають пісню Мойсея та Агнця. Об'явлення 15:2.

"Страшні випробування та скорботи очікують на Божий народ. Дух війни збурює народи від одного краю землі до іншого. Але посеред часу скорботи, що наближається, — часу, якого не було відтоді, як існують народи, — Божий обраний народ стоятиме непохитно. Сатана та його воїнство не зможуть їх знищити, бо ангели, могутні

силою, охоронятимуть їх." Свідчення, том 9, 15–17.

Варто усвідомити, що цей уривок є закінченням розділу, який починається на одинадцятій сторінці дев'ятого тому «Свідчень», що можна сприйняти як таке, що представляє 9/11. Варто зауважити, що назва стосується прийдешнього Жениха, а також таблиць Авакума, звідки Павло запозичив вірш, який він написав у Посланні до євреїв. Початок розділу позначає історію, що почалася 11 вересня 2001 року, дві таблиці завіту пророцтва, укладеного на початку адвентизму, і те, що назва — «Остання криза», яка вказує на останній Опівнічний крик. Кінець розділу цілком узгоджується з початком, адже і початок, і кінець стосуються остаточної кризи.

Розділ 1 — До приходу Короля

"Ще трохи, і Той, Хто має прийти, прийде, і не забариться." Євреїв 10:37.

Остання криза

«Ми живемо у час кінця. Ознаки часу, що швидко збуваються, свідчать, що прищестя Христа близьке. Дні, в які ми живемо, урочисті та важливі. Дух Божий поступово, але неухильно відступає від землі. Кари й суди вже падають на зневажників Божої благодаті. Лиха на суші й на морі, розлад у суспільстві, тривожні вісті про війни — усе це зловісні знамення. Вони провіщають наближення подій найбільшої ваги». Свідчення, том 9, 11.

Якщо ми повернемося і приймемо високе покликання бути Божими «вустами», як це показано на прикладі Єремії, то дуже скоро ми візьмемо участь у найбільшому збиранні у священній історії.

Він також промовив до них слова надії та відваги. «Нехай серце ваше не тривожиться, — сказав Він. — Ви віруєте в Бога, і в Мене віруйте. У домі Отця Мого багато осель; якби було не так, Я сказав би вам. Я йду приготувати вам місце. І коли піду й приготую вам місце, Я прийду знову й візьму вас до Себе, щоб де Я, там були й ви. А куди Я йду, ви знаєте, і дорогу знаєте». Івана 14:1–4. Заради вас Я прийшов у світ; заради вас Я працював. Коли Я піду, Я й далі ревно працюватиму для вас. Я прийшов у світ, щоб відкрити Себе вам, аби ви повірили. Я йду до Свого Отця і вашого, щоб співпрацювати з Ним заради вас.

"Істинно, істинно, кажу вам: хто вірує в Мене, той чинитиме й діла, які Я чиню; і більші від цих чинитиме, бо Я йду до Отця Мого." Івана 14:12. Під цим Христос не мав на увазі, що учні докладатимуть більш піднесених зусиль, ніж докладав Він, але що їхня праця матиме більший розмах. Він говорив не лише про творення чудес, а про все, що відбуватиметься під дією Святого Духа. "Коли ж прийде Утішитель, — сказав Він, — якого Я пошлю вам від Отця, сам Дух істини, що походить від Отця, Він свідчитиме про Мене; і ви також будете свідчити, бо ви були зі Мною від початку." Івана 15:26, 27.

Дивовижно справдилися ці слова. Після зішестя Святого Духа учні були настільки сповнені любов'ю до Нього і до тих, за кого Він помер, що серця танули від слів, які

вони промовляли, і від молитов, які вони возносили. Вони говорили в силі Духа; і під впливом цієї сили тисячі наверталися. Дії апостолів, 21, 22.